

Σεμνόν το της ιερωσύνης αξίωμα (Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουλίου 27, 2019

Στήν Ἐκκλησία μας ποτέ δέν μετροῦσαν τά κοσμικῆς τάξεως προσόντα τῶν ὑποψηφίων ἱερέων. Οἱ περισσότεροι Ἅγιοι ἱερεῖς τῶν ἡμερῶν μας ἦταν παπάδες ὀλιγογράμματοι ἢ τέλος πάντων χωρίς τίτλους ἀκαδημαϊκῶν σπουδῶν.

Συνεπῶς, γιά τίς σημερινές ἀνάγκες τῆς Ἐκκλησίας μας, ἄς μή μιᾶμε γιά παπάδες “προσοντούχους” καί “μή προσοντούχους”. Γιά παπάδες πτυχιούχους ἀνωτάτων σχολῶν καί γιά παπάδες τοῦ δημοτικοῦ. Καλύτερα νά μιᾶμε ἀπλά καί μόνον γιά ἱερεῖς ἀξίους τῆς ιερωσύνης. Μέ λιγοστά γράμματα ἐνδεχομένως, ἀλλά ἀξίους. Νά πληροῦν, δηλαδή, ὅλες τίς ἱεροκανονικές προϋποθέσεις ιερωσύνης καί νά ἀγωνίζονται φιλότιμα στον στίβο τῆς πνευματικῆς ζωῆς μιμούμενοι ἀγίους προκατόχους τους. Ὅπως ἔλεγε καί ὁ μακαριστός π. Ἰωάννης Ρωμανίδης, νά εἶναι οἱ ἴδιοι θεραπευμένοι, ὥστε νά μποροῦν νά θεραπεύσουν καί τούς ἄλλους.

Στό ἐρώτημα, κατά πόσον ἐντελῶς ἀπροϋπόθετα μπορεῖ ὁ ὁποιοσδήποτε νά γίνει ἱερεύς, ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἀπαντᾷ μονολεκτικά καί ἀπόλυτα: Ὁχι. Ἀπροϋπόθετα δέν μπορεῖ κανένας νά γίνει παπάς.

Συνοδικῶς οἱ ἅγιοι Πατέρες καί θεοπνεύστως ἐρμηνεύοντας τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, ξεκαθάρισαν λεπτομερῶς τίς προϋποθέσεις ιερωσύνης καί ὠρισαν μέ σαφήνεια καί ἀκρίβεια τά λεγόμενα “κωλύματα ιερωσύνης”. Δηλαδή, ποιᾶ ἀμαρτήματα, ἀκόμα καί μετά ἀπό εἰλικρινή μετάνοια, στέκονται ἀξεπέραστα ἐμπόδια στό νά γίνει κάποιος παπάς (πορνεία, μοιχεία, τοκογλυφία, μαγεία, φόνος, δεύτερος γάμος κ.α.).

Τά κωλύματα αὐτά περιγράφονται σέ Ἱερούς Κανόνες, τούτέστιν ἀποφάσεις Οἰκουμενικῶν Συνόδων, οἱ ὁποῖοι Ἱεροί Κανόνες δέν ἐπιδέχονται καμμία ἀπολύτως οἰκονομία ἢ παραχώρηση. Μέ ἄλλα λόγια, ἐάν κάποιος ὑποψήφιος πρὸς ιερωσύνη παρουσιάζει ἔστω καί ἓνα κώλυμα, δύναται μὲν ἐν μετανοίᾳ νά γίνει τό πολύ-πολύ μοναχός, ἀλλά ἱερεύς δέν μπορεῖ νά γίνει.

Ἀπό τό πρῶτο κι ὅλας βιβλίῳ τῆς Ἁγίας Γραφῆς ἀποκαλύπτεται ἀπό τόν ἴδιο τόν Θεό, ἀπό ποιούς καί ὑπό ποιές προϋποθέσεις κάνει τίς θυσίες δεκτές.

Θυσία προσέφεραν καί ὁ Κάϊν καί ὁ Ἄβελ. Ὁ Θεός, ὅμως, τήν θυσία τοῦ Κάϊν δέν τήν ἔκανε δεκτή. Δέχθηκε μονάχα τήν θυσία τοῦ Ἄβελ, δείχνοντάς μας ἔτσι τό θέλημά του: Ὅποιαδήποτε προσφορά, ὅποιαδήποτε ἀφιέρωση στον Θεό (ὅπως ὁ ἱερέας),

ὀφείλει νά εἶναι ἐκλεκτή καί ὄχι ἀπλά ἀνεκτή.

Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία μας θέλει τό σκεῦος τῆς προσφορᾶς (τόν ἱερέα), καί στήν ψυχή καί στό σῶμα ἀκέραιο καί ἀρραγές.

Προφήτεψε ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός: Ἔρχονται καιροί, πού θά ψάχνετε γιά νά βρῆτε παπᾶ. Τό ἔλεγε, ὄχι βέβαια γιατί θά λείπουν οἱ ρασοφόροι, ἀλλά, γιατί θά εἶναι λιγοστοί οἱ ἄξιοι.

Ἄς εἶναι λοιπόν οἱ ἱερεῖς μας ὀλιγάριθμοι, δέν πειράζει. Νά εἶναι, ὅμως, κατά πῶς ὤρισαν θεοπνεύστως οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας: Ἄξιοι.

Ἄς εἶναι ὀλιγογράμματοι, ἄς εἶναι ἀπλοϊκοί. Τί ἦταν ἄλλωστε οἱ μαθητές τοῦ Κυρίου;

Ἡ Ἐκκλησία μας, πού εἶναι θεραπευτήριον μέγα καί μοναδικό, τούς θέλει ἰατρούς. Τούς θέλει θεοσέβους, γιά νά μποροῦν καί ἐκεῖνοι μέ τήν σειρά τους νά ὀδηγοῦν στήν θέωση τά ἀδέλφια τους, τό ποιμνιό τους.

ΦΩΤΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

ΙΑΤΡΟΣ